lovaný pri náležitej pozornosti možnosť výstražné zvonkové znamenie postrehnúť. Poneváč vrchný súd nehľadel na také skutočnosti, na ktorých závisí možnosť použitia zákona, a v smysle § 33, odst. 3 por. nov. Najvyšší súd sám tieto skutočnosti zistiť nemôže, bolo treba pokračovať podľa § 35, odst. 1 por. nov.

Čís. 6283.

Opravné řízení podle § 331 tr. ř. musí pojmouti všechny otázky spolu související a porotci se v něm musí raditi a hlasovati o všech otázkách jím zasažených.

Otázky dodatkové je pokládati za nedílnou součást otázek, k nimž byly položeny.

Zmatek podle § 344, čís. 8 tr. ř., omezil-li předseda porotního soudního sboru ve svém poučení opravné řízení jen na některé z otázek spolu souvisících a naznačil-li porotcům, že se místo hlasování mají jen vyjádřiti, že odpověď na tyto otázky odpadá.

(Rozh. ze dne 8. listopadu 1938, Zm I 671/38.)

Obžalovaný A. udeřil svoji nevlastní matku několikrát kladívkem do hlavy tak, že z toho nastala její smrt; byl za to obžalován ze zločinu vraždy prosté podle §§ 134, 135, čís. 4 tr. zák.; krajský jako porotní soud zprostil ho podle § 334 tr. ř. obžaloby.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství, zrušil výrok porotců na druhou otázku eventuální (běžné číslo 7) a otázky po ní následující a na něm spočívající zprošťující výrok soudu a odkázal věc do příštího zasedání porotního soudu k opětnému projednání a rozhodnutí.

Důvody:

Zmateční stížnost státního zastupitelství uplatňuje číselně důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 9 tr. ř., věcně však svými vývody též důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 8 tr. ř.

Ježto zmateční stížnost byla ohlášena povšechně bez omezení na důvod zmatečnosti uvedený číselně v jejím provedení, nutno přihlížeti i k vývodům, jichž obsahem je doličován důvod zmatečnosti § 344, č. 8 tr. ř.

V prvém směru je zmateční stížnost neodůvodněna. Porotci odpověděli záporně na první hlavní otázku znějící na zločin vraždy prosté podle §§ 134, 135, čís. 4 tr. z. a přikročili proto k odpovědi na druhou otázku eventuální, znějící na zločin zabití podle § 140 tr. z. Na tuto otázku odpověděli kladně (10 hlasů ano, 2 hlasy ne) a přikročili proto

k odpovídání na otázky dodatkové, z nichž na první (běžné číslo 8), znějící na přitěžující okolnost zvláštního závazku obžalovaného k usmrcené podle § 142 tr. z., odpověděli záporně (12 hlasy ne), na druhou (běžné číslo 9), znějící na stav pomatení smyslů podle § 2, písm. c) tr. z. kladně (9 hlasů ano, 3 hlasy ne). Tím odpadlo zodpovědění třetí dodatkové otázky (běžné číslo 10), položené na stav spravedlivé nutné obrany podle § 2, písm g) tr. z. a čtvrté dodatkové otázky (běžné číslo 11), znějící na vykročení z mezí této obrany. Stejně měla odpadnouti odpověď na třetí otázku eventuální (běžné číslo 12), danou na přečin podle § 335 tr. z. ve spojení s § 2, písm. g) tr. z. a položenou pouze pro případ kladné odpovědi na čtvrtou otázku dodatkovou, a dále odpověď na pátou otázku dodatkovou (běžné číslo 13), zda obžalovaný spáchal čin v druhé eventuální otázce uvedený z pohnutek nízkých a nečestných, položená pouze pro případ záporných odpovědí na otázky běžné číslo 8 až 11. Porotci však odpověděli na tyto dvě otázky, a to na třetí otázku eventuální záporně (5 hlasů ano, 7 hlasů ne), na pátou otázku dodatkovou kladně (8 hlasů ano, 4 hlasy ne).

Zmateční stížnost státního zastupitelství spatřuje v tomto zodpovědění obou otázek nejasnost a odpor odpovědi porotců podle § 344, čís. 9 tr. ř. Tento odpor byl však odstraněn výrokem porotců vyšlým z řízení opravného podle § 331 tr. ř., neboť porotci nepřikročili k odpovídání na ty dvě otázky s tím, že odpadají, čímž byl nahrazen původní výrok porotců na tyto otázky. Že by nový výrok porotců, jak vyšel z řízení opravného, trpěl některou vadou v § 344, čís. 9 tr. ř. uvedenou, zmateční stížnost netvrdí. Z vnitřního rozporu původního výroku porotců nelze pak dovozovati zmatek podle § 344, čís. 9 tr. ř.

Odůvodněna je však zmateční stížnost, pokud uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 344, čís. 8 tr. ř. dovozujíc, že předseda porotního soudu dal porotcům při provádění opravného řízení nesprávné právní poučení. Podle protokolu o porotním hlavním přelíčení vysvětlil předseda porotního soudu porotcům, »že zodpovídání na další otázky, následující po druhé otázce dodatkové (běžné číslo 9) odpadá«. Toto právní poučení předsedovo bylo nesprávné ve dvojím směru.

Podle stavu věci a spisů shledán byl odpor ve smyslu § 331 tr. ř. v tom, že porotci odpověděli na třetí otázku eventuální, znějící na přečin podle § 335 tr. z. v souvislosti s § 2, písm. g) tr. z., a na pátou otázku dodatkovou, znějící na pohnutky nízké a nečestné, ač odpověděli na druhou otázku dodatkovou, podle níž obžalovaný vykonal čin v druhé eventuální otázce uvedený (§ 140 tr. z.) v pomatení smyslů, v němž sobě svého činu nebyl vědom (§ 2, písm. c) tr. z.). Může zůstati stranou, zda skutečně tu byl jinak nerozřešitelný rozpor odpovědí porotců v tomto směru. Jisto jest, že jakmile, a to bez odporu s kterékoli strany, došlo z uvedeného důvodu k zahájení řízení opravného podle § 331 tr. ř., nesmělo býti obmezeno na otázky následující po druhé dodatkové otázce (běžné číslo 9), nýbrž musilo pojmouti všecky otázky spolu

souvisící, to jest otázky počínaje druhou otázkou eventuální (běžné číslo 7), na jejímž zodpovědění kladném nebo záporném záviselo zodpovědění všech dalších otázek, běžné číslo 8 až 13.

Podle stálého rozhodování nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího sluší otázky dodatkové podle jich povahy pokládati za nedílnou část otázek, k nimž byly položeny (viz rozh. č. 557, 1503 víd. sb.); v souzeném případě tvořila nedílnou část souboru otázek v úvahu přicházejících i třetí otázka eventuální, znějící na § 335 tr. z. v souvislosti s § 2, písm. g) tr. z. Musilo býti proto řízení opravné rozšířeno na všechny otázky spolu souvisící, tedy na otázky počínajíc druhou otázkou eventuální, a nesmělo býti omezeno tak, jak se stalo. Napadené právní poučení předsedovo bylo proto právně mylné.

Nesprávné bylo dále poučení předsedy soudního sboru, že odpovídání na uvedené další otázky odpadá. Podle § 331 tr. ř. má předseda soudního sboru vyzvati porotce, aby se vrátili do své poradní síně a opravili svůj výrok. To znamená, že se porotci musí znovu raditi a znovu rozhodovati o všech otázkách řízením opravným dotčených, při čemž ovšem mohou setrvati na některém svém předchozím výroku, musí jej však uvésti v soulad s ostatními svými výroky. Nesprávným právním poučením, že odpovídání na další otázky prostě odpadá, byli porotci ve spojení s nesprávným poučením o rozsahu a tím i o podstatě řízení opravného a svého omylu jemu za podklad sloužícího svémocně a proti duchu a podstatě řízení opravného svedeni k tomu, že prostě změnili svůj výrok na třetí otázku eventuální a zejména v úvahu přicházející pátou otázku dodatkovou v ten smysl, že odpověď na tuto otázku odpadá, a byla jim vzata možnost, aby svůj omyl, resp. rozpor skutečně odstranili a projevili svou skutečnou představu a vůli, což je možno jedině novou zevrubnou úvahou všech jejich rozporem, resp. omylem dotčených otázek. Dal-li pak předseda soudního sboru porotcům před opětnou jejich poradou poučení, že se místo hlasování mají pouze vyjádřiti, že zodpovědění otázek odpadá, poučil je nesprávně o předpisech nesoucích se k hlasování (§ 325 tr. ř.), kteréžto nesprávné právní poučení, osvědčené obsahem protokolu o porotním hlavním přelíčení, opodstatňuje zmatek podle § 344, čís.8 tr. ř. (srv. rozh. č. 514 Sb. n. s.).

Odůvodněné zmateční stížnosti bylo proto vyhověti, výrok porotců na všechny omylem, resp. rozporem dotčené otázky, to jest otázky běžné číslo 7—13 a na něm založený zprošťující výrok porotního sboru soudního zrušiti a věc odkázati do příštího zasedání porotního soudu u téhož sborového soudu, aby ji znovu projednal a rozhodl, bera za základ svého rozhodnutí také pravoplatný záporný výrok porotců na I. hlavní otázku (§ 348, odst. 2 tr. ř.).

Čís. 6284.

Podle § 6, čís. 1 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. (o podmíněném odsouzení) lze nařídíti výkon trestu podmíněně uloženého jen, objeví-li se d o d a t e č n ě, že odklad výkonu trestu neměl býti podle § 2 téhož